

givningsforanstaltning vil komme en saa betydelig Mængde af vor Arbejderbefolkning til gode.

Tvede: Det, at det muligvis kan være vanskeligt for Selskaberne at beregne Præmien efter en bestemt enkelt Sats, er ingen Grund til at lave hele den nuværende Ordning om. Tilvænningserstatning er selvfølgelig en usikker Betegnelse, naar Selskaberne ikke har noget sikkert Grundlag for Beregningen af Erstatningen. Ved Dødsfald eller Invaliditet har de et Maximum og Minimum, men her har de intet, og det er vel sagtens det, der gør, at Ulykkesforsikringsselskaberne staar tvivlende overfor, hvorledes de skal stille sig. Selvfølgelig vil de helst være dækkede, men de kan i Konkurrencen komme saa langt ud, at de slet ikke bliver dækket.

Christiansen: Min Erfaring gaar i Retning af, at Forsikringsselskaberne altid dækker sig og altid dækker sig rigeligt, og hvis det ærede Medlem husker tilbage, vil han sikkert opdage, at han har gjort den samme Erfaring, f. Eks. med Hensyn til Statsanstalten for Livsforsikring for nogle Aar siden, men da kom den igennem Tiderne for meget oppebaarne Præmie Staten til gode.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) begyndte sine Bemærkninger med at henvise til nogle Ord, som jeg havde fremsat i det andet Ting om, at hvis de samme Retningslinier blev fulgt her i Tinget som i det andet Ting, haabede jeg paa Sagens Gennemførelse i Aar. Dette Haab forekommer mig allerede at være gaet i Opfyldelse ved de Udtalelser, som er fremsatte af alle de 4 Talere, idet de alle har givet Udtryk for Tilslutning til Hovedprincipperne i Lovforslaget og for Ønsket om dets hurtige og saglige Behandling. Naar det ærede Medlem ironiserede lidt over en Udtalelse af Ordføreren i det andet Ting om det energiske Arbejde dernede, tror jeg dog, at det er lidt uberettiget. Det ærede Medlem fremførte den Udtalelse, at Sagen havde foreligget tre Gange for det andet Ting, og man kunde jo deraf faa det Indtryk, at Sagen i en Række Aar havde været til Behandling dér. Men det er dog ikke Tilfældet. Den blev forelagt for Folketinget i Fjor for første Gang ved denne Tid, og Grunden til, at Sagen ikke naaede videre i de Maaneder, der var til Rest af Samlingen i Fjor, var de ganske særlige Forhold, der da forelaa

for Rigsdagsarbejdet, idet betydelige og store Sager optog Medlemmernes Tid. I Aar er dette vel det største Lovforslag, der foreligger for dette høje Ting til Behandling, og jeg haaber, at man vil kunne føre Sagen til Ende i Aar. Jeg har ofte, og ikke mindst for nylig, haft Lejlighed til at beundre dette høje Tings Arbejdskraft, naar det foresætter sig at ville gøre en Sag færdig.

Med Hensyn til de fremdragne Spørgsmaal, da har de jo væsentlig drejet sig om Forhandlingsemner, som allerede har været fremme til Drøftelse i det andet høje Ting. Det er jo ogsaa naturligt, at de samme Spørgsmaal melder sig her. Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) dvælede ved sit Partis Stilling til Appelretsspørgsmaalet, og han fandt sig med Hensyn til mine Ord om Villighed til Forhandling herom betrygget derved, at jeg stadig stod paa den Opfattelse, der programmæssigt var udtrykt ved Ønskeligheden af at udvide Adgangen til Appel af administrative Afgørelser. Derom kan det ærede Medlem ogsaa være forvisset. Men de administrative Afgørelser, der omtales i Programmet, er jo imidlertid væsentlig de juridiske ministerielle Afgørelser, som vedrører Menneskers Ve og Vel, og med Hensyn til hvilke man ikke bør være afskaaret fra at kunne gaa til Domstolene. De administrative Afgørelser, som der her er Tale om, er jo af en anden Art. De træffes af et Raad, der er sammensat med den særlige Opgave for Øje at træffe dem paa den mest alsidige og sagkyndige Maade. Spørgsmaalet er, om ikke netop Arbejderforsikrings-Raadet efter dets hele Sammensætning, hvor juridisk Indsigt, hvor Kendskab til Lovens Administration gennem en Række af Aar, hvor Arbejdernes og Arbejdsgivernes Interesse er ligeligt repræsenterede, er det Sted, hvorfra man kan vente den højeste Ret i Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal. Imidlertid erkender jeg, at der er visse juridiske Afgørelser, som man altid har ment burde være underkastede en eller anden Appel, og angaaende dem er jeg stadig villig til at forhandle om en anden Appelordning end den nuværende, hvis man ønsker den erstattet. Jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, men jeg havde Indtryk af, at hans Tanke var den, at hvis en Afgørelse af Arbejderforsikrings-Raadet havde erklæret, at et Ulykkestilfælde laa udenfor Lovens Omraade, og den derefter var appelleret til Indenrigsministeriet, som erklærede, at Tilfældet laa indenfor